

Gebedsviering OASE 9 februari 2019 Thema: VISSERS VAN MENSEN

Voorgangers: Wim van Herk en Piet Lahaije **Kinderwoorddienst:** Hetty van den Hurk
Cantor: Huub Bukkems **Piano:** Paul van der Steen. **Beamerpresentatie:** Jeroen Kok
Beamerbediening: Victor Gijbers **Verwelkoming:** Renate Kaefer.

Paaskaars is aan

Klankschaal

Ontsteken OASE-kaars

Woord van welkom en inleiding

Wat fijn dat u er allemaal bent. Zo vanzelfsprekend. Zo vertrouwd. Dat zal nog niet zo zijn voor u die hier vanavond voor het eerst aanwezig bent. Voor iedereen geldt: van harte welkom.

U bent uitgenodigd om hier vanavond een plek te vinden waar u inspiratie vindt. Waar we het leven vieren, ook al valt dat soms niet mee. Verzwaard met zorgen om anderen of om uzelf. Het mag hier allemaal zijn. We zijn hier bijeen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Vanavond gaan we het hebben over “roeping”, over het “geroepen zijn”, over “vissers van mensen zijn”.

Roeping ontsnapt aan je eigen wil of plannen. Je komt jezelf niet aan God voorstellen met de nodige deugden en diploma's. Je wordt als het ware getrokken, je raakt geboeid, soms wel tegen jezelf in. Je kan de indruk hebben er mee opgezadeld te zijn. Een roeping kan ons overvallen, ze overkomt ons. Je kan ze niet afdwingen, niet opeisen, niet programmeren. Je wordt geroepen en je kunt er op momenten echt het lijdend voorwerp van zijn. Iemand anders spreekt je aan, nodigt je uit, roept.

Andere mensen doen een beroep op je inzet, je aandacht, je vriendschap.

Door alles heen doet God een beroep op onze dienst, ons hart en leven.

Ik wens ons een goede viering toe.

Openingslied: “Uit vuur en ijzer”.

Uit vuur en ijzer, zuur en zout,
zo wijd als licht, zo eeuwenoud,
uit alles wordt een mens gebouwd
en steeds opnieuw geboren.
Om ijzer in vuur te zijn,
om zout en zoet en zuur te zijn,
om mens voor een mens te zijn
wordt alleman geboren.

Om water voor de zee te zijn
om anderman een woord te zijn,
om niemand weet hoe groot en klein,
gezocht, gekend, verloren.
Om avond- en morgenland,
om hier te zijn en overkant,
om hand in een and're hand,
om niet te zijn verloren.

Om oud en wijd als licht te zijn,
om lippen, water, dorst te zijn,

om alles en om niets te zijn,
gaat iemand tot een ander.
Naar verte die niemand weet,
door vuur dat mensen samensmeedt,
om leven in lief en leed
gaan mensen tot elkander.

Kinderen gaan naar kinderwoorddienst.

Lied: "Samen in het licht" (Gerard van Amstel / Greet Brokerhof-van der Waa).

Wij gaan voor even uit elkaar,
en delen nu het licht.
dat licht vertelt ons iets van God,
op hem zijn wij gericht.

Wij geven Gods verhalen door:
en wie zich openstelt
ervaart misschien een beetje licht
door wat er wordt verteld.

Straks zoeken wij elkaar weer op
en elk heeft zijn verhaal.
het licht verbindt ons met elkaar:
het is voor allemaal.

Gebed van Franciscus van Assisi (1181-1226).

Heer, maak mij een werktuig van vrede.
Laat mij liefde brengen waar haast heerst,
vergeving waar onrecht is,
geloof waar twijfel is,
hoop waar wanhoop is,
licht waar duisternis is,
vreugde waar droefheid is.
Goede meester, geef dat ik geen troost,
Begrip en liefde zoek,
maar troost, begrip en liefde geef.
Want we ontvangen als we geven,
we worden vergeven als we zelf vergeven,
we worden geboren tot eeuwig leven.

Vredeskaars.

Gesproken Vredeswens: "De vrede van de aarde en de hemel" (Lied 47, Iona) bewerking
tekst: John Bell;

De vrede van de aarde en de hemel
zij geheel met jou;
de vrede van rivieren en de zeeën,
moge die zijn met jou.
Diepe vrede kome over jou.

Gods vrede groeie in jou.

Eerste lezing: 1 Koningen 19, 15-16;.19-21: Roeping van Elisa.

De HEER zei tegen Elia: 'Keer terug en ga naar de woestijn van Damascus. Daar aangekomen moet je Hazaël tot koning van Aram zalven.

Jehu, de zoon van Nimsi, moet je zalven tot koning van Israël, en Elisa, de zoon van Safat, uit Abel-Mechola, moet je tot je eigen opvolger zalven.

Elia ging weg van de Horeb. Toen hij Elisa, de zoon van Safat, aantrof was deze aan het ploegen.

Ze waren aan het werk met twaalf span ossen: Elisa liep achter het twaalfde span.

Elia liep op hem af en gooide zijn mantel over hem heen.

Meteen liet Elisa zijn ossen in te steek en rende achter Elia aan. 'Laat mij afscheid nemen van mijn vader en moeder,' zei hij, 'dan zal ik met u meegaan.'

'Doe wat je wilt,' zei Elia. 'Ik dwing je nergens toe.'

Elisa ging terug, slachtte zijn ossen, braadde het vlees op het hout van het juk en bood het zijn knechten aan. Daarna ging hij met Elia mee als zijn dienaar.

Lied: Ionaliëd nr. 40: 1, 4 en 5 "Wil je opstaan en Mij volgen als Ik noem je naam."

1. Wil je opstaan en Mij volgen als ik noem je naam?
Wil je dienen in 't verborgen, zonder roem of faam?
Wil je leven op de wind, broos en kwetsbaar als een kind?
Zul je geven wat Ik vind in jou en jij in Mij?

4. Wil je zien dat wat Ik zie: jouw gaven velerlei!
Wil je luist'ren als Ik zeg: 'Een koningskind ben jij! ,
Wil je geven wat je hebt, dat de wereld zich herschept
en mijn leven wordt gewekt in jou en jij in Mij?

5. Heer van liefde en van licht, vervul mij met uw Geest.
Laat mij zijn op U gericht, en maak mij onbevreesd.
Dat ik in uw voetspoor ga, uw ontferming achterna,
en met lijf en ziel besta in U en Gij in mij.

Evangelielezing: Lucas 5: 1-11 (uit de Naardense Bijbel).

- 1 Op zekere dag stond Jezus aan de oever van het meer van Gennesaret, terwijl de mensen op Hem aandrongen om het woord Gods te horen.
- 2 Hij zag nu twee boten liggen aan de oever van het meer; de vissers waren eruit gegaan en spoelden hun netten.
- 3 Hij stapte in een van de boten, die van Simon en vroeg hem een eindje van wal te steken. Hij ging zitten en vanuit de boot vervolgde Hij zijn onderricht aan het volk.
- 4 Toen Hij zijn toespraak had geëindigd, zei Hij tot Simon: 'Vaar nu naar het diepe en gooi uw netten uit voor de vangst.'
- 5 Simon antwoordde: 'Meester, de hele nacht hebben we gezwoegd zonder iets te vangen, maar op uw woord zal ik de netten uitgooien.'
- 6 Ze deden het en vingen zulk een massa vissen in hun netten,
- 7 dat deze dreigen te scheuren. Daarom wenkten ze hun maats in de andere boot om hen te komen helpen. Toen die gekomen waren, vulden zij de beide boten tot zinkens toe.
- 8 Bij het zien daarvan viel Simon Petrus Jezus te voet en zei: 'Heer, ga van mij weg, want ik ben een zondig mens.'
- 9 Ontzetting had zich meester gemaakt van hem en allen die bij hem waren vanwege de

vangst die ze gedaan hadden;

10 en zo verging het ook Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die met Simon samenwerkten. Jezus echter sprak tot Simon: 'Weest niet bevreesd, voortaan zult ge mensen vangen.'

11 Ze brachten de boten aan land en lieten alles achter om Hem te volgen.

Levend woord.

Lieve mensen,

U ziet hier een afbeelding van een beroemd schilderij van Adriaan Pieterszoon van de Venne uit 1614, met als titel: "De zielenvisserij". Het hangt nu in het Rijksmuseum in Amsterdam

Op de rivier vissen protestanten (links) en katholieken (rechts) naar aanhangers.

Van de Venne beeldde zichzelf ook ergens af op het schilderij. Hij staat links vooraan, tussen de protestanten. Er zijn in het schilderij meer tekenen dat Van de Venne de protestantse zaak toegedaan was. De boom op de rechteroever is verdord, terwijl de boom de linkerkant in bloei staat. De linkeroever wordt door de zon beschenen maar boven het katholieke kamp pakken zich donkere wolken samen.

Als u goed kijkt, ziet u dat de vangst van de protestanten middenvoor en linksachter aanzienlijk groter is dan die van de katholieken. De vangst van de katholieken is er later bijgeschilderd. Oorspronkelijk waren hun netten helemaal leeg, op een koeienkop na.

De protestanten vissen met de bijbel in de hand, de katholieken, onder aanvoering van een bisschop, met gezang en wierook. Hoe dan ook: de woorden van Jezus tegen Petrus: 'Voortaan zul je een visser van mensen zijn', zijn hier wel erg letterlijk opgevat.

Maar als je de evangelielezing goed wilt begrijpen, gaat het hier niet om het vangen van zoveel mogelijk geloofsgenoten. In het Grieks staat een werkwoord dat zoveel betekent als "mensen levend (met de nadruk op levend) redden". "Van nu af zul je mensen in het leven houden", of: "het leven teruggeven."

We kennen misschien wel allemaal mensen die "Vissers van mensen" zijn of waren. Toen ik dacht aan mensen die dat waren in mijn leven, viel me op dat ze, hoe verschillend ook, één ding gemeenschappelijk hadden: "vriendelijkheid."

In het Oude Testament staat een verhaal van Abraham die zijn dienaar Eliëzer naar de stad Charan stuurde om een vrouw uit te kiezen voor Izaäk. Eliëzer keek uit naar een vrouw die beschikte over natuurlijke vriendelijkheid. De vrouw die vrijwillig water zou brengen voor de dorstige kamelen, zou de juiste keuze zijn voor Izaäk. Ze zou ook de juiste zijn om een aartsmoeder te zijn van de Joodse natie.

In een brief aan de christelijke gemeente van Filippi schreef Paulus: "Uw vriendelijkheid zij alle mensen bekend." Paulus schreef deze woorden toen hij in de gevangenis zat, vervolgd en opgesloten vanwege zijn geloofsovertuiging. Vanuit zijn benarde positie, hij is zijn leven niet zeker, houdt hij zijn volgelingen voor dat ze vriendelijk moeten zijn. Dat de mensen over zijn geloofsgemeenschap zeggen: "Die kennen we, dat zijn die vriendelijke mensen."

Het is een echte vriendelijkheid die van binnenuit komt, een bewuste keuze om zo in het leven te staan. De ene mens zal het wat makkelijker afgaan dan de andere, maar we kunnen ons erin oefenen. Misschien hebben we daar de Doe Eens Vriendelijk Dag voor nodig, dit jaar op zondag 17 februari. Zeg je burens gedag die pas naast jou zijn komen wonen. Geef de man of vrouw die naast je in de kerk komt zitten een hand, ook als je hem of haar niet kent. Uit je waardering voor de vriend of vriendin die altijd voor je klaar staat.

In een van zijn liedjes zingt de Drentse volkszanger Daniel Lohues: "Je moet vriendelijk zijn tegen mensen die niet vriendelijk zijn, want juist zij hebben vriendelijkheid het meeste nodig."

Onvriendelijkheid wordt niet teruggegeven, maar de cirkel van onvriendelijkheid wordt doorbroken.

Paulus laat op zijn woorden meteen volgen: "De Heer is nabij." "Wees niet bezorgd, wees niet bang." "Je kunt alles tegen God zeggen. Je mag vertrouwen hebben. Je geborgen weten bij God."

Huub Oosterhuis dichtte:

"Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zoals een mantel om mij heen geslagen."

"De mantel om mij heen geslagen", dat is de mantel waarmee een profeet zijn opvolger aanwees, richting gaf. De mantel die ons in beweging zet.

Op een Visje staat: "Je kunt Jezus niet volgen als je stilstaat." Wij zijn volgelingen van Jezus die ons is voorgedaan en ons heeft voorgedaan wat liefde is. In zijn voetspoor, hem achterna, gaan we op weg op nieuwe wegen, steil en ongewis. Met ogen en een hart vol ontferming kijken we naar vluchtelingen, naar kinderen in nood. Naar mensen die anders zijn dan wij. We trekken mensen uit een zee van ellende, van ziekte en sociale uitsluiting omhoog, houden ze in leven, geven ze het leven terug.

Zo zijn we "Vissers van mensen".

Amen.

Lied: "Als je geen liefde hebt voor elkaar."

Als je geen liefde hebt voor elkaar,
vallen de dromen in duigen.
Dromen van vrede worden niet waar,
kwaad is niet om te buigen.

refrein: Als je geen liefde hebt voor elkaar
leef je buiten Gods gloria.(2x)

Als je geen antwoord geeft op verdriet.
zullen de tranen niet drogen.
Als je het leed in de wereld niet ziet,
worden Gods woorden verbogen. Refrein
Als je geen oog hebt voor het gemis,
als je geen brood weet te delen,
denk dan aan Jezus die brood en die vis,
uit liefde deelde met velen. Refrein

Als je geen liefde hebt voor elkaar,
is er geen hoop meer op zegen.
Kinderen, maak de liefde toch waar:
schrijf het op alle wegen. Refrein

Stilte

Geloof belijden

Ik geloof in de aanwezigheid van de Eeuwige in onze wereld.
Ik geloof in herkenning van Jezus, onze broeder in ons leven.
Ik geloof in de troostende aanraking van de Geest die in en met ons is.

**Vertrouwen durf ik op U, Onnoembare, die mij bij name kent.
Vertrouwen op de wetenschap over U en uw Rijk, die in mij is.**

Ik geloof dat de kennis van vrede en gerechtigheid,
van waarheid en geloof in onze ziel is gegrift.

**Ik geloof dat wij met elkaar en met Gods hulp in staat zijn
het rijk van God dichterbij te brengen,
door kracht en tegenkracht,
door de vonk die in ons allen is te laten ontvlammen
met behulp van de Geest die waait waarheen Zij wil.**

**Ik geloof dat wij alleen met elkaar,
in zachtheid en tederheid,
ons durven overgeven aan onze bestemming:
Kind te zijn van God met een lichtend hart
en een aanstekelijke liefde voor ieder schepsel dat leeft.
Zo helpe mij de Barmhartige in wiens hand wij mogen rusten.
Amen.**

Lied: GvL 594 "Die mij droeg op adelaarsvleugels."

Die mij droeg op adelaarsvleugels,
die mij hebt geworpen in de ruimte.
en als ik krijsend viel
mij ondervangen met uw wieken
en weer opgegooid
totdat ik vliegen kon op eigen kracht.

Collecte en muzikaal intermezzo.

Kinderen komen terug.

Voorbeden naar Huub Oosterhuis met **acclamatie:**

NLB 833 "Neem mij aan zoals ik ben."

**Neem mij aan zoals ik ben,
wek in mij wie ik zal zijn.
Druk uw zegel op mijn ziel
en leef in mij.**

1. Laten wij bidden voor deze wereld die groot en onafzienbaar is een samenleving van miljarden mensen, kranten en media vol wereldnieuws. Dat ons niet de vrees bekruipt om alles bij het oude te laten maar dat wij moedig blijven dromen van vrede en gerechtigheid voor allen.
2. Voor de kleine wereld om ons heen: de mensen die bij ons horen en ons dierbaar zijn. Dat zij op onze zorg kunnen rekenen en dat wij op hen mogen aangewezen blijven.
3. Voor de kerk van God in deze wereld, voor allen die zich geroepen weten het evangelie te beleven. Dat wij een levendige stem blijven die oproept en beleeft wat wij verkondigen en Gods hoopvolle toekomst herinneren aan allen die in het duister zijn.
4. Voor allen die met levensmoed en enthousiasme zich blijven inzetten om vissers van mensen te zijn. Dat wij blijven geloven in de kracht van de durvers en vooruit willen zien.

**Neem mij aan zoals ik ben,
wek in mij wie ik zal zijn.
Druk uw zegel op mijn ziel
en leef in mij.**

Intentieboek

Uitnodiging intenties

Lichtje van de maand

**Neem mij aan zoals ik ben,
wek in mij wie ik zal zijn
Druk uw zegel op mijn ziel
en leef in mij.**

Onze Vader

Brood voor onderweg

“De tafel der armen.” Tekst: Huub Oosterhuis.
Wat in stilte bloeit, in de luwte van tuinen,
onder de hete zon, op de akker,
heeft Hij bestemd voor de tafel der armen.

Aardekracht, zonkracht is Hij, licht in mensen,
dat wij elkaar verblijden en doen leven,
brood van genade worden, wijn van eeuwig leven.

Maar wie niets hebben, wie zal hen hieraan deel geven?
En die in weelde zwelgen en van niets weten,
wie zal hen naar gerechtigheid doen verlangen?

Aanschijn der aarde, wie zal jou vernieuwen?
Hij die alles zal zijn in allen, heeft ons bestemd om
aarde, jouw aanschijn te vernieuwen.

Brood voor onderweg: doorgeven van mandjes.

Muziek

Slotgedachte van Dag Hammarskjöld, Pinksteren 1961

Ik weet niet wie –of wat– de vraag stelde.
Ik weet niet wanneer zij gesteld werd.
Ik herinner me niet dat ik antwoordde.
Maar eens zei ik JA, tegen iemand – of iets.
Vanaf dat moment heb ik de zekerheid
dat het leven zinvol is
en dat mijn leven, in onderwerping, een doel heeft.
Vanaf dat moment heb ik geweten wat het wil zeggen,
'niet om te zien', of 'zich niet te bekommeren om de dag van morgen'.
Vanaf dat moment had het woord 'moed' voor mij zijn zin verloren,
omdat niets me meer ontnomen kon worden.

Zegenbede van pater Pim van Deenen 1928 - 2006

Moge Hij zijn aangezicht over ons doen lichten,
mogen wij Hem herkennen in het lieve gezicht
van wie wij mogen houden,
moge Hij ons begeleiden op al onze wegen,
moge Hij ons zelf voorgaan
en weg zijn die ons richting geeft,
moge Hij ons vergezellen,
zodat Hij zelf in ons zichtbaar wordt
voor allen om ons heen.
Zegen alles wat uit ons geboren wordt:
het goede woord, het goede leven.

Zegen ons met uw liefde en aandacht,
Gij die uw naam aan ons hebt toevertrouwd:
A: Vader, Zoon en Heilige Geest. Amen.

Slotlied: "Dat een nieuwe wereld komen zal."

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood genoeg en water stroomt voor allen.
Dat een nieuwe wereld komen zal waar
brood genoeg en water stroomt voor allen.

Daar bouwen wij veilige buurten
wonen dooreen in wijken van vrede in schaduw van bomen.
Geen kinderen zullen daar sterven
oude mensen maken hun dagen vol
en jonge mensen zullen daar pas op
hun honderdste sterven.
Wij zullen niet voor de leegte zwoegen,
geen kinderen baren voor de verschrikking.
De wolf en het lam zullen weiden tezamen:
wij leren de oorlog af.

Bij het verlaten van de kerkzaal:

Cantique de Jean Racine, opus 11 geschreven door Gabriel Fauré in 1865.

Vleesgeworden Woord van de Allerhoogste! Onze enige hoop.
Eeuwig licht van hemel en aarde,
Wij verbreken de vredige stilte van de nacht,
Goddelijke Redder, richt uw oog op ons.
Spreid het vuur van Uw alomvattende genade over ons uit,
Zodat de helse nachten vluchten op het horen van Uw stem,
Verstoort de slaap van de sluimerende zielen,
want hij voert hen weg van Uw wetten!
O Christus, ontferm U over dit volk,
nu bijeen om U te loven,
Ontvang de lofprijzing van Uw eeuwige Naam,
Moge Uw volk heengaan, vervuld van Uw genade.